

Länsstyrelsen
Västernorrland

Bevarandeplan Natura 2000

Lill-Oxsjöskogen SE0710233

Foto: Kristin Lindström

Namn:	Lill-Oxsjöskogen
Områdeskod:	SE0710233
Områdestyp:	SCI 2023-01
Area:	44,6 hektar
Skyddsform:	Naturresevat
Kommun:	Ånge
Tillsynsmyndighet:	Länsstyrelsen Västernorrland
Ägarförhållanden:	Staten genom Naturvårdsverket
Uppdaterad:	2024-01
Diarienummer:	511-963-2024

Innehållsförteckning

Natura 2000	3
Bevarandeplan	3
Tillståndsplikt	3
Grunder för utpekande av Natura 2000-området	4
Ingående naturtyper i området Lill-Oxsjökogen	4
Bevarandesyfte	5
Bevarandemål	6
Bevarandemål för ingående naturtyper och arter.....	6
Områdesbeskrivning	7
Rödlistade arter.....	7
Ekologiska förutsättningar	9
För området i dess helhet.....	9
För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet	9
Hotbild	11
Hotbild mot ingående naturtyper	11
Bevarandeåtgärder	12
Områdesskydd	12
Skötsel och förvaltning.....	12
Bevarandestatus	13
Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter.....	13
Uppföljning	14
Kartor och kartverktyg	15
Referenser och information	17
Bilaga – förklaringar av begrepp	18

Natura 2000

Natura 2000 heter det ekologiska nätverk av skyddsvärda områden som alla EU:s medlemsstater ska bidra till att skapa enligt EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) och Fågeldirektivet (Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar). Syftet är att bidra till ett långsiktigt bevarande av den biologiska mångfalden inom gemenskapen. Genom att upprätta Natura 2000-områden bevaras värdefulla livsmiljöer och risken för utrotning av vilda växter och djur reduceras. Sverige har som medlem i EU åtagit sig att se till att utpekade naturtyper och arter enligt naturvårdsdirektiven har en gynnsam bevarandestatus, det vill säga, att de finns kvar i långsiktigt hållbar omfattning genom att vidta bevarandeåtgärder i form av skydd och skötsel. Genom 15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd har EU-direktiven implementerats i svensk lagstiftning. Som en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i Natura 2000-områden samt som ett stöd för verksamheter som bedrivs i anslutning till området ska det finnas bevarandeplaner för samtliga områden.

Bevarandeplan

Bevarandeplanen behandlar områdets utpekade naturtyper och arter som finns upptagna i art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet. En viktig del är formuleringen av bevarandesyfte och bevarandemål för varje Natura 2000-område samt att planera och prioritera vilka bevarandeåtgärder som behövs utifrån i dagsläget kända förhållanden och hot. Bevarandesyftet utgår från 17§ Förordningen om områdesskydd som anger att länsstyrelserna ska upprätta beskrivningar av syftet samt de naturtyper och arter för vilka gynnsam bevarandestatus ska upprätthållas eller återställas. Bevarandeplanen är dels en informationskälla för berörda aktörer och allmänheten om området och dess ingående naturvärden, dels ett vägledande dokument för att underlätta bedömningar och prövningar som avses i 7 kap. 28a-29 §§ miljöbalken. För förklaringar av återkommande begrepp i bevarandeplanen, se [Bilaga](#).

Tillståndsplikt

För att naturvärden inte ska skadas krävs det särskilt tillstånd för verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön och bevarandevärden i ett Natura 2000-område. Detta regleras i 7 kap. 27–29 §§ miljöbalken och gäller även för verksamheter och åtgärder utanför ett Natura 2000-område om dessa anses kunna påverka naturmiljön och arter inom Natura 2000-området. För att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver verksamhetsutövaren samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Tillståndsprövningar ska utgå från hur verksamheten eller åtgärden påverkar områdets bevarandemål och möjligheten för området att uppnå bevarandesyftet. Eftersom området även är naturreservat kan det krävas en dispens från naturreservatets föreskrifter för åtgärder som ska genomföras inom naturreservatet. För mer information, läs på Länsstyrelsens hemsida eller kontakta en handläggare.

Grunder för utpekande av Natura 2000-området

Ingående naturtyper i området Lill-Oxsjöskogen

Lill-Oxsjöskogen är utpekad att ingå i Natura 2000-nätverket enligt art- och habitatdirektivet på grund av att det inom området förekommer ingående naturtyper (tabell 1)

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.

Naturtyp	EU-Kod	Areal (hektar)	Andel (procent)
Taiga	9010*	42,3	94,8

* = Prioriterad naturtyp.

En karta över naturtypernas utbredning inom området finns att tillgå längst bak i dokumentet, se avsnitt [Kartor och kartverktyg](#).

Bevarandesyfte

Natura 2000-området Lill-Oxsjökogen är ett brandpräglat naturskogsområde innefattande äldre tallskog, fuktigare granskogssvackor och bitvis finns större inslag av lövträd. Det främsta bevarandesyftet är att säkerställa en gynnsam och hållbar bevarandestatus för områdets ingående naturtyper:

➤ 9010 Taiga

Lill-Oxsjökogen är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och innefattar därmed en specifik skötselplan med skötselåtgärder och förvaltning som även främjar till att uppnå bevarandesyftet för området. Bevarandesyftet ska uppnås och bibehållas i huvudsak genom aktiv skötsel i form av naturvårdsbränningar i de brandpräglade delarna av området. Grandominerade bestånd, myrmarker och vattenmiljöer i området ska utvecklas fritt som följd av naturligt förekommande processer.

För mer information om skötsel av området, se avsnitt [Bevarandeåtgärder](#).

Bevarandemål

Övergripande bevarandemål för områdets ingående naturtyper och arter är följande:

- Arealen för naturtypen taiga ska bibehållas.
- Populationer för typiska arter för ingående naturtyp ska inte minska.
- Naturlig hydrologi och hydrokemi inom området ska råda.
- Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda.
- Upprätthålla brandprägel i brandpräglade delar av området.

Bevarandemål för ingående naturtyper och arter

I tabell 2 finns en sammanställning för ingående naturtyper av de bevarandemål som anger det tillstånd som bör råda i det enskilda området för att optimera områdets bidrag till uppnåendet av gynnsam bevarandestatus på nationell, biogeografisk eller EU-nivå.

Tabell 2. Bevarandemål för områdets ingående naturtyper.

9010 Taiga
➤ Naturtypen bibehålls i minst 42,3 hektar. ➤ Brandprägel bör upprätthållas i brandpräglade tallskogsbestånd för att gynna naturvärden knutna till brand. ➤ Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda. Det innebär att barrträd och lövträd självföryngras och att området är rikt på strukturer såsom gamla träd, döda stående och liggande träd i olika nedbrytningsstadier, av både barr- och lövträd. ➤ Typiska arter för naturtypen ska inte ha minskande populationer. ➤ Andelen lövträd bör upprätthållas och förvaltas för att gynna naturvärden knutna till lövträd.

Områdesbeskrivning

Lill-Oxsjöskogen består av ett brandpräglat barrblandskogsområde på närmare 45 hektar och ligger beläget 300–390 meter över havet. Terrängen är bitvis brant och blockrik och täcks i huvudsak av morän. Området ligger öster om sjön Lill-Oxsjön och på höjden dominerar äldre fin skiktad tallskog och barrblandskog som varvas med något mer fuktigare gransvackor. Ett större inslag av lövträd uppträder bitvis i området, främst i form av asp kring lokarna, men även sälg och björk förekommer spritt i området. Det finns bitvis gott om död ved i hela området, såsom liggande och stående tallved, men även lövved och granlågor förekommer i de mer fuktiga partierna. Gran dominerar i de fuktigare svackorna samt vid bäckfårorna och inom området finns en mindre tjärn från vilket det går ett surdråg västerut. Här finns ett större lövinslag samt gott om död ved av både lövträd och gran.

Ett flertal bränder har förekommit i området fram till slutet av 1800-talet och brandprägelns är påtaglig. Tydliga brandspår kan ses på både tall och björk i form av brandljud och kolad ved. På ostsluttningen i norr förekommer en högklassig naturskog bestående av äldre tallöverståndare och rikligt med död ved av olika trädslag i varierande successionsstadier. Även i sydsluttningen finns ett större inslag av äldre tallar och tallved. I övriga delar av sluttningen samt på toppen är tallskogen yngre, cirka 150 år, men även där finns inslag av äldre tallöverståndare och lövträd.

Spår av mänsklig påverkan i skogen är mer påtaglig där sluttningen övergår till mer flack mark vid vilket även mängden äldre tallar minskar. Trots att området sedan tidigare är påverkat av dimensionsavverkningar har området i modern tid fått stå orört och därmed har utveckling av skogsbiologiskt viktiga strukturer kunnat fortgå, såsom äldre träd, döda liggande och stående träd i olika nedbrytningsstadier, som är kännetecknande för ett naturligt brandpräglat skogsekosystem.

Rödlistade arter

I delar av området förekommer ett flertal rödlistade arter och arter som signalerar höga naturvärden men som inte är utpekade i art- och habitatdirektivet. I tabellen nedan visas en sammanfattning av noterade artförekomster inom området. Observera att sammanfattningen inte är heltäckande och komplett, då området är otillräckligt undersökt. Fler rödlistade arter förekommer sannolikt inom områdets gränser. Flera av dessa listade arter är också typiska arter för naturtypen Taiga (9010) och utgör en av bedömningsgrunderna för naturtypens bevarandestatus.

Rödlistekategorier definieras enligt SLU Artdatabankens rödlista år 2020: LC = Livskraftig, DD = Kunskapsbrist, NT = Nära hotad, VU = sårbar, EN = Starkt hotad, CR = Akut hotad, RE = Nationellt utdöd.

Tabell 3.Sammanfattning av rödlistade arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet.

Art	Vetenskapligt namn	Rödlistekategori
Lateritticka	<i>Postia laterittia</i>	VU
Lappticka	<i>Amylocystis lapponica</i>	VU
Tallicka	<i>Porodaedalea pini</i>	NT
Ullticka	<i>Phellinidium ferrugineofuscum</i>	NT
Rosenticka	<i>Rhodofomes roseus</i>	NT
Dvärgbägarlav	<i>Cladonia parasitica</i>	NT
Violettgå tagellav	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	NT
Vedtrappmossa	<i>Crossocalyx hellerianus</i>	NT

Ekologiska förutsättningar

För området i dess helhet

Ett mindre men sammanhängande naturskogsområde med äldre brandpräglad tallskog och ett större inslag av lövträd är en värdefull livsmiljö för många arter och har förutsättning att vara det så länge inte området påverkas av exploatering såsom modernt skogsbruk och att hydrologin inte påverkas i närområdet.

Vidare bidrar förvaltning- och skötselåtgärder som är specifikt framtagna för området till att skapa förutsättningar för gynnsam bevarandestatus av området. Den övergripande skötseln för Lill-Oxsjöskogen är i huvudsak aktiv skötsel i form av naturvårdsbränningar i brandpräglade delar av området, vilket ger ingående naturtyper och arter förutsättningar för gynnsam bevarandestatus. Grandominerade skogsbestånd, vatten- och våtmarksmiljöer ska utvecklas fritt som följd av naturligt förekommande processer.

Natura 2000-området Lill-Oxsjöskogen ingår i en större skoglig värdetrakt, Kroktjärn. Värdeetrakter är landskapsavsnitt som innehåller en större täthet av värdekärnor med höga naturvärden och som därmed skapar förutsättningar för konnektivitet mellan skyddsvärda naturområden i landskapet.

Avsnittet nedan beskriver områdets ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet och vilka ekologiska förutsättningar som är nödvändiga för en gynnsam bevarandestatus för varje enskild naturtyp. Avsnittet kan vara en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i området.

För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

9010 Taiga

Naturtypen innefattar naturliga, gamla, barrträdsdominerade skogar i norra och mellersta Sverige samt yngre successioner som utvecklats naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar. Med naturliga gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. Naturtypen hyser mycket stor variation av arter allt från vanliga skogsarter till en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och insekter (främst skalbaggar) med mera.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Upprätthålla en brandpräglad beståndsstruktur, det innebär förekomst av strukturer som äldre träd, torrakor och kolad ved. I områden med brandhistorik är vissa typer av strukturer en förutsättning för många typiska arter i naturtypen, framför allt brandberoende och/eller brandgynnade insekter.

- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, till exempel stormfällningar, insekts- och svampangrepp, översvämningar och brand. Detta område är brandpräglad av tidigare bränder.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för lavar och svampar knutna till naturtypen, samt för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved: grenar, torrträd, lågor med mera. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av trädbestånd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Ostörd hydrologi och hydrokemi i framför allt sumpskogsmiljöer samt i angränsande myrmark.
- Lövträd (speciellt gamla och/eller grova träd) exempelvis asp, björk och sälg är viktiga substrat och dessutom viktiga bohålsträd för fågelarter. Naturlig lövträdsföryngring och lövkontinuitet i skogsområden rika på lövträd är en förutsättning för naturvärden knutna till lövträd.

Hotbild

Hotbilden är en utvärdering av de hot som finns mot de ingående naturtyperna, arterna och för Natura 2000-området som helhet. De allvarligaste hoten är sådana som förstör eller allvarligt skadar miljöer, funktioner och strukturer i området. Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär, till exempel klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel. I övervakningsarbetet är det viktigt att i mån av resurser redovisa hur de globala problemen utvecklas på såväl objekts- som länsnivå. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-område ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Övergripande hotbilder för områdets ingående naturtyper är följande:

- Skogsbruksaktiviteter i eller i angränsning till området.
- Olika former av exploateringsverksamheter.
- Åtgärder som påverkar hydrologin och hydrokemin negativt i området.
- Förändringar av livsmiljöer för typiska arter som påverkar deras utbredning och förekomst.
- Utebliven brand i brandpräglade delar av området.

Lill-Oxsjöskogen är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning vilket innebär att det i reservatsbeslutet finns föreskrifter som hindrar verksamheter och åtgärder inom naturreservatet som kan skada naturmiljön.

Hotbild mot ingående naturtyper

Verksamheter och faktorer som kan tänkas påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt visas nedan i tabell 4.

Tabell 4. Verksamheter och faktorer som kan påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt.

9010 Taiga
➤ Utebliven brand i brandpräglade talldominerade delar av området. ➤ Skogsbruk: avverkning, gallring eller röjning eller liknande exploatering i angränsande områden kan påverka området och lokalklimatet negativt. ➤ Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket såsom gödsling, markberedning och dikning i angränsande områden. ➤ Plantering och förekomst av främmande trädslag i angränsande områden. ➤ Anläggande av skogsbilvägar som angränsar till området kan påverka lokalklimat och hydrologi negativt.

Bevarandeåtgärder

Områdesskydd

Lill-Oxsjöskogen är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och anses därför inneha det rättsliga skydd som kan tänkas behövas.

Skötsel och förvaltning

Området sköts i enlighet med den skötselplan som finns för naturreservatet. Den huvudsakliga skötseln för Lill-Oxsjöskogen är aktiv skötsel i form av naturvårdsbränningar i större delar av området. Naturvårdsbränningar syftar till att gynna naturvärden knutna till brand och bibehålla brandkontinuiteten i brandpräglade områden. Att återskapa skog med brandpräglad beståndsstruktur innefattar strukturer såsom skadade, döda och döende träd, kolad ved, samt lågor i olika nedbrytningsstadier. I de brända områdena kommer nya generationer av tall och av lövträd upp (så kallade lövbrännor). Träd som skadas i elden bildar kåda i syfte att läka stamskadan vilket gör veden mer svårnedbruten. På så vis kan brandskadade tallar bli väldigt gamla och sedan stå länge som torrakor. I möjligaste mån bör äldre, grova och sedan tidigare brandljudade tallar skyddas från att dö i branden. Vissa torrakor och lågor bör skyddas från att fällas eller förbrännas.

Områdets grandominerade bestånd ska utvecklas fritt som följd av naturligt förekommande processer. Det innebär fortsatt utveckling av grannaturskogsvärden såsom gamla, grova träd, död ved i form av stående och liggande träd i varierande successionsstadier vilket är kännetecknande för ett naturligt fungerande och av människan i låg grad påverkat skogsekosystem. På motsvarande sätt ska områdets våtmarksområden och vattenmiljöer utvecklas fritt utan reglering av de hydrologiska förhållandena. En sammanfattning av planerade skötselåtgärder visas i tabell 5.

Tabell 5. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder.

Skötselåtgärd	Tidpunkt	Prioritet
Naturvårdsbränning	Vid behov, utvärdera löpande	1
Fri utveckling	Tills vidare	1

Bevarandestatus

Bevarandestatusen för området i sin helhet bedöms i dagsläget vara gynnsam då området är relativt opåverkat från modernt skogsbruk och en god hydrologisk regim råder.

Bevarandestatusen anses ha förutsättningar att kunna bibehållas då området även är skyddat som naturreservat vilket ger rättsligt skydd och försvårar exempelvis olika former av exploateringsverksamheter inom områdets gränser.

Observera att området är otillräckligt undersökt, varför bevarandestatusen med säkerhet inte kan fastställas.

Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter

9010 Taiga

Naturtypen bedöms i dagsläget ha gynnsam bevarandestatus i området, då skogarna är naturskogsartade och dess naturvärden kommer få utvecklas ytterligare över tid. Områdets skötsel och förvaltning i form av naturvårdsbränningar bidrar till att gynna naturvärden knuten till brandpräglade skogar. Grandominerade skogsbestånd får fortsätta utveckla grannaturvärden efter naturligt förekommande processer vilket resulterar i värdefulla skogsekosystem med naturlig dynamik och skoglig kontinuitet.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter sker enligt Naturvårdsverket riktlinjer för uppföljning av skyddade områden och är beskrivna i regionala uppföljningsplaner på Naturvårdsverkets hemsida. Områdesvis uppföljning kommer att ske inom ett enskilt Natura 2000-område ifall det finns faktorer som där behöver följas upp särskilt och som inte fångas upp av den regionala uppföljningsplanen. Utvärdering av gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter sker på biogeografisk nivå, för Västernorrlands län den boreala regionen.

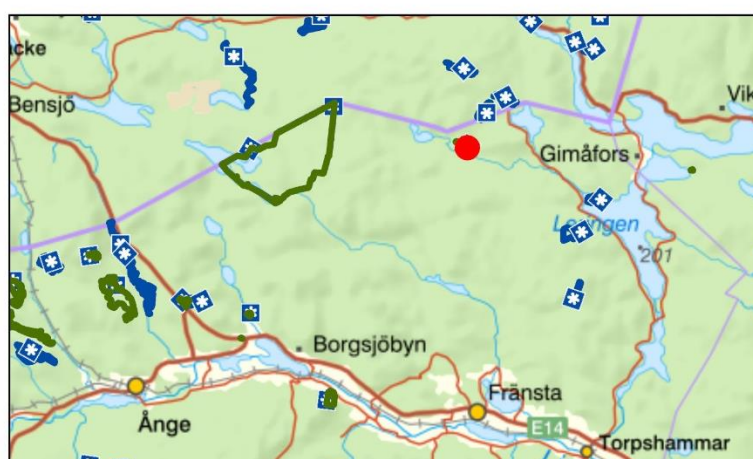
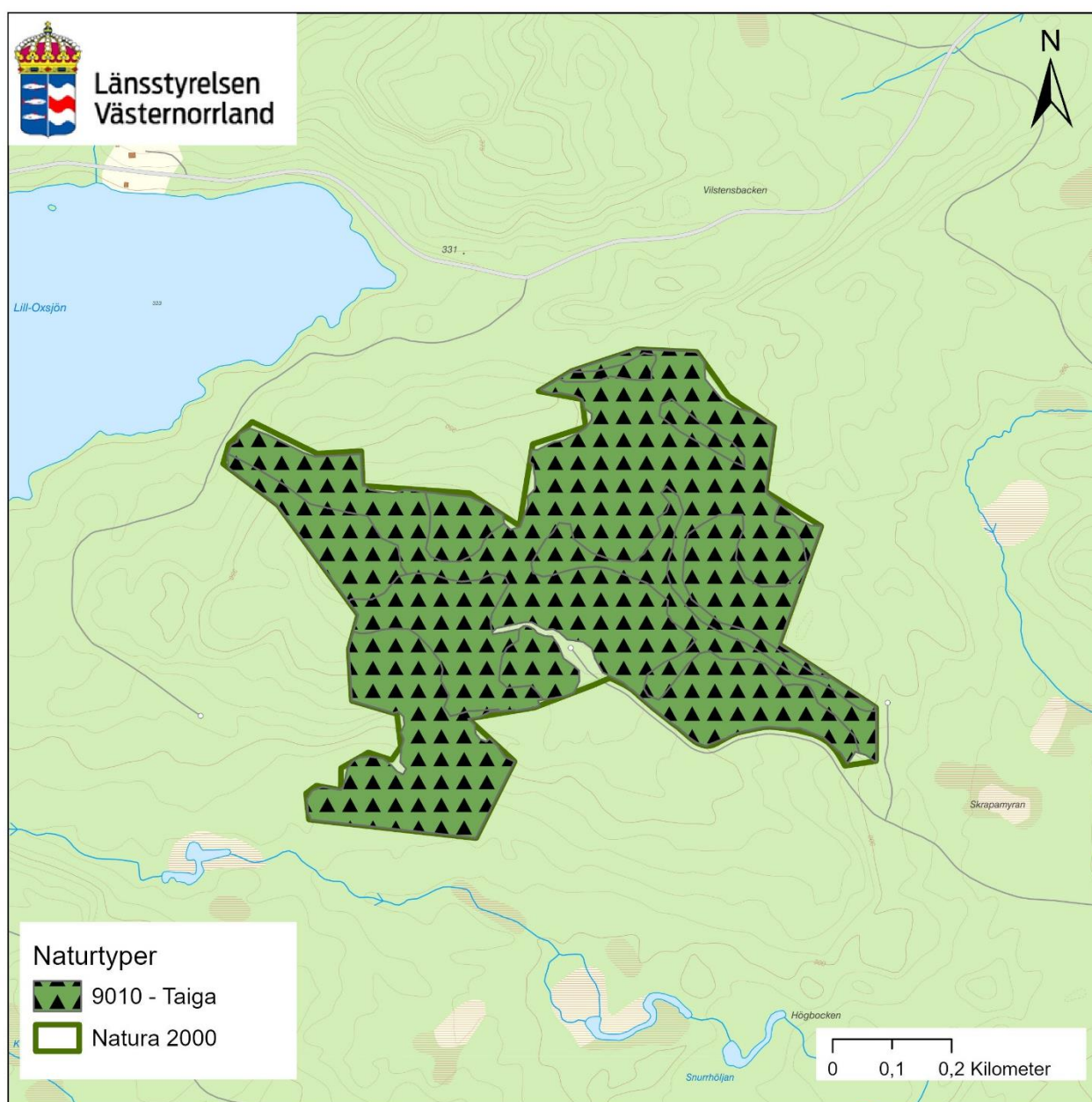
Kartor och kartverktyg

Nedan finns en naturtypskarta och en mindre översiktskarta som visar Natura 2000-områdets belägenhet. Naturtypskartan visar de ingående naturtypernas utbredning i området.

Resterande tomma arealer inom Natura 2000-områdets gränser uppfyller i dagsläget inte kriterierna för någon av de naturtyper som ingår i art- och habitatdirektivet.

Aktuell information om naturtypers utbredning och arter inom enskilda Natura 2000-områden går att hitta med hjälp av kartverktyget **Skyddad natur** som finns på Naturvårdsverkets hemsida. Observera att det är naturtypernas utbredning och förekomst i verkligheten som gäller vid en tillståndsprövning enligt miljöbalken. Det innebär att både rapporterad areal och det som framgår av naturanaturtypskartan (NNK) kan behöva säkerställas med ytterligare uppgifter, till exempel genom fältinventeringar.

Naturtypskarta och översiktskarta över Natura 2000-området Lill-Oxsjöskogen.

Referenser och information

Art-och habitatdirektivet. Rådets direktiv 92/43/EEG an den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007

Fågeldirektivet. Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, officiell svensk översättning.

Förordning om områdesskydd enligt miljöbalken m. m. (SFS 1998:1252). Klimat- och näringslivsdepartementet. Förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. | Sveriges riksdag (riksdagen.se)

Länsstyrelsen Västernorrland. (2020). Handlingsplan för grön infrastruktur i Västernorrland – kunskapsunderlag och åtgärder. Rapport 2020:04.

Länsstyrelsen Västernorrland. (2014). Lill-Oxsjöskogen naturreservat, beslut och skötselplan. Västernorrland | Länsstyrelsen Västernorrland (lansstyrelsen.se)
Diarienummer: 511-808-14

Miljöbalk (SFS 1998:808). Klimat- och näringslivsdepartementet. Miljöbalk (1998:808) | Sveriges riksdag (riksdagen.se).

Naturvårdsverket. (2017). Förutsättningar för provningar och tillsyn i Natura 2000-områden. Utgåva 1, 2017:1.

Naturvårdsverket. (2020). Sveriges arter och naturtyper i EU:s art- och habitatdirektiv – resultat från rapportering 2019 till EU av bevarandestatus 2013–2018.

SLU Artdatabanken. (2020). Rödlistade arter i Sverige 2020. SLU, Uppsala.

För mer information om Natura 2000:

Naturvårdsverkets hemsida: Naturvårdsverket (naturvardsverket.se)

Naturtypskarta kartverktyg: Skyddad natur (naturvardsverket.se)

För mer information eller vid frågor, besök Länsstyrelsen Västernorrlands hemsida eller kontakta en handläggare.

Bilaga - förklaringar av begrepp

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till ett långsiktigt bevarande av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa **gynnsam**

bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektiv. För de enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa **gynnsam bevarandestatus** för de ingående naturtyper och arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Bevarandemål

Bevarandemålen som sätts för varje utpekad naturtyp och art beskriver vad bevarandesyftet innebär i praktiken. Bevarandemålen ska beskriva vad en gynnsam bevarandestatus innebär för varje naturtyp eller art. Bevarandemålen ska sättas utifrån aktuell bevarandestatus för varje naturtyp och art. Föreligger god bevarandestatus sätts bevarandemålen så att bevarandestatusen kan upprätthållas i området.

Bevarandestatus

Bevarandestatusen kan bedömas som gynnsam, otillfredsställande eller dålig.

Bevarandestatusen för en naturtyp eller art bestäms av de faktorer som negativt påverkar en naturtyp eller art på lång sikt. Med påverkan avses faktorer som långsiktigt kan förändra naturtypers utbredning, funktion, strukturer eller typiska arters förekomst i naturtypen. För arter avses faktorer som långsiktigt påverkar artens utbredning och storleken hos dess populationer. En gynnsam bevarandestatus för naturtyper innebär att dess utbredningsområde är stabila eller ökande, att dess nödvändiga strukturer och funktioner finns kvar på lång sikt och att dess typiska arter i naturtypen är gynnsam. En gynnsam bevarandestatus för arter innebär att det finns tillräckligt med areal med lämplig livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt och att artens utbredning och dess populationer inte minskar och sannolikt inte kommer minska inom en överskådlig framtid.

EU-koder

Varje Natura 2000-område får en unik områdeskod, dessutom har samtliga arter och naturtyper som ingår i EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektiv en egen kod. Förteckning över koder för ingående naturtyper och arter finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Typisk art

En typisk art i en naturtyp fungerar som en indikator, deras förekomst indikerar en gynnsam bevarandestatus hos naturtypen eftersom typiska arter reagerar relativt tidigt på förändringar i sitt habitat.